

FERREMANNS, Gaston, komponist (Mechelen 20

mei 1907 - Berchem, Antwerpen, 11 februari 1964). Studeerde aan het Stedelijk Conservatorium van Mechelen, aan de Interdiocesane Kerkmuziekschool (Lemmensinstituut) en aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel. Van 1934 tot '44 was hij directeur van de Muziekschool te Aalst. In 1948 werd hij organist van de St.-Augustinuskerk te Antwerpen en sedert 1951 was hij organist van de St.-Antoniuskerk aldaar.

Vóór de Tweede Wereldoorlog was Feremans leider van het Vlaamsch Nationaal Gemengd Koor, van de liederavonden van de Vlaamse Toeristenbond, en behoorde hij, samen met A. Meulemans en J. van Hoof, tot de dirigenten van de Vlaams-Nationale Zangfeesten. Zijn Vlaams-nationalistische geest uitte zich in verscheidene van zijn composities. Zo zette hij Vlaanderen, geheiligde (van F. van Maele), Dietsche jeugd, Mijn Volk wordt groot en Het Lied der Dietsche Vrouwen (van Ferd. Vercnocke) op muziek.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog gaf Feremans met het pas opgericht koor Het Vendel tientallen concerten in Vlaanderen. Van mei 1942 tot eind '43 volgde hij, op verzoek van Wies Moens, A. Meulemans op als directeur der Muziekdiensten van het Nationaal Instituut voor Radioomroep (NIR). Onder beschuldiging van collaboratie werd hij na de bevrijding gearresteerd. De celjaren leverden hem meer dan 60 werken op, w.o. de Missa Recollectionis en het Gebed voor Vlaanderen op tekst van Remi Piryns.

In 1947 kwam hij vrij, maar hij kreeg pas elf jaar later zijn burgerrechten terug. Omdat zijn gezondheid ondermijnd was, zag hij van 1952 tot '59 af van medewerking aan de Zangfeesten. Zijn activiteit ging echter in stijgende lijn. Hij zette talrijke teksten op muziek, w.o. het Lieven Gevaertlied van J. Hellinckx, het Frontlied van J. Simons (nieuwe versie), Wereldbroederschap van C. de Ridder, Vlaanderen boven al van F. van Duyse en Vlaanderen, sta op van W. Wellinck.

Bekend werden tevens Johannes de Doper (1934), Maria (1936-'37), Laudes Valentini (1955-'56) en Het Bronzen Hart (1961).

LITERATUUR: *Gaston Feremans herdacht* (1966).

MARIE-THERESE BUYSSENS en JANINE BEYERS-BELL